

FARSKÝ LIST

23. február – 1. marec 2026, číslo 637

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Prečo sme ešte stále na zemi?

Tak už to vieme: Boh nás stvoril, aby z nás urobil bohov, aby sa s nami podelil so Sebou samým.

„Všetko, čo má Boh – okrem identity bytia – prijíma ten, kto je milosťou zbožšťovaný,“ hovorí v 7. storočí sv. Maxim Vyznávač. Inými slovami, Boh ostane Bohom a my ostaneme nami, dve rôzne osoby – ale tým všetok rozdiel medzi nami a Bohom skončí! „Účasťou v Bohu sa človek stáva milosťou tým, čím je Kristus svojou prirodzenosťou,“ prikyvuje sv. Ján Damascénsky,

súčasník sv. Maxima. Čo má Boh sám zo seba, to všetko ako Dar Jeho lásky dostávame od Neho mi, ľudia. Toto je podstata toho, čomu hovoríme Božia milosť: „Je to posväcujúca alebo zbožšťujúca milosť, ktorú sme dostali v krste“ (KKC 1999). Dobré, kedy sa tak stane? Možno nás to prekvapí, ale ono sa tak už stalo – keď sme boli pokrstení!

„Pokrstený človek je dokonalá bytosť, je „nové stvorenie“ (2 Kor 5, 17). Je zbožštený,“ vysvetľuje kardinál Schönborn a nehovorí nič nové, len opakuje vieru, ktorú pevne vyznávali kresťania od počiatku, že totiž v Kristovi Boh už všetko urobil, už všetko daroval, veď „keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!“ (Rim 8, 32). „Ak sa človek stal nesmrteľným, bude aj bohom. A keď sa skrze vodu a Ducha Svätého v kúpeli znovuzrodenia stáva bohom, je isté, že po vzkriesení z mŕtvych bude Kristovým spoludedičom,“ hovorí v 3.

storočí sv. Hypolit. Ak je ale tak, prečo potom už nie sme v Nebi? Prečo sme stále na zemi, stále v tomto svete? Predstav si, že by si sa hlásil na konkurz za kozmonauta. A prišlo by ti oznámenie, že ťa vybrali. Zašiel by si do vesmírneho centra, ale oni by ťa neposadili hneď do rakety. Si síce kozmonaut, ale súčasne ním

ešte vôbec nieveš byť. Učili by ťa, potom by ťa posadili do simulátora a v ňom by si do vesmíru, zatiaľ len myslou a konaním, letel možno aj stokrát – až kým by si si to neosvojil tak, že by pre teba všetky úkony a veci boli samozrejmé a úplne automatické. Až potom by si smel nastúpiť do vesmírnej lode a tá by ťa konečne aj s tvojim telom vyniesla so Vesmíru. Podobne v krste si bol prijatý Boh za syna, dcéru – a bol si urobený bohom, pretože ťa naplnil ten istý Duch Svätý, ktorý je Duchom Otca aj Syna. Lenže – či ty vieš žiť život Boha a byť ako Boh? Nie je to pre teba niečo úplne nové a neznáme, pretože si tým doteraz ešte nikdy nebol? Ako sa žije v Rodine Boha? Čo vlastne Boh koná, čo porába, o čo sa stará, za čím ide? A tak ťa Boh posadil do simulátora, aby si sa najprv nanečisto a v malom učil byť bohom. Tak, ako to vysvetľuje Ježiš, keď pripodobňuje Boha k bohatému obchodníkovi a nás k sluhom, ktorých si vyvolil, aby boli jeho partnermi a spoločníkmi: „Zavolať si svojich desiatich sluhov, dal im desať mín a povedal im: „Obchodujte, kým sa nevrátim!““ (Lk 19, 13). A keď sa v podobenstve ten pán vrátil, tých, ktorí sa naučili byť ako on, povýšil k sebe. Toho, ktorý sa takým nestal, poslal späť medzi otrokov, pretože byť jeho druhom sa nenaučil a tak to nedokázal. Na Ježišovi nám náš Otec ukázal, ako vyzerá, ako myslí, ako sa správa, čím sa zaoberá, po čom túži a o čo usiluje Boh v podmienkach obyčajného človeka, ako sme ty alebo ja. Zveril nám každému kúsok sveta, v ktorom žijeme, časť Cirkvi, Jeho Rodiny, farností, do ktorej patríme. To je onen talent, majetok, ktorý nám Boh zveril do opatery, aby sme sa na ňom ako bohovia a Jeho synovia a dcéry osvedčili (porov. Mt 25, 14n). Lebo toto je zákon zbožštenia: Ak chceš byť ako Boh, musíš byť ako Boh. Ak chceš žiť ako Boh,

musíš žiť ako Boh. Nemôžeš byť ako Boh a pritom taký nebyť. Ani nemôžeš žiť Boží život tak, že by si ho v s.“ Tvojou úlohou je preto nie dodržať nejaké prikázania a pravidlá, to na Nebo nestačí. Tvojou úlohou je spoznať dobro, krásu, rozkoš a nádheru toho, čo miluje Boha a zamilovať si to celým srdcom! V Nebi sa totiž žije všetko to a len to, čo miluje Boh. Ak to aj ty miluješ, budeš v Nebi blažený a šťastný. Ale ak to nemiluješ a svätosť je pre teba bremeno a povinnosť – a miesto toho miluješ veci, ktoré Boh nemiluje – ako by si mohol byť šťastný tam, kde sa už naveky žije len to, čo nemiluješ, a už nikdy tam nebude kutočnosti nežil. A vieš prečo? Nie preto, že by to bola nejaká umelá požiadavka Boha, ale preto, že je to sama podstata: Nemôžeš byť v Nebi, ak v ňom nie si. Nemôžeš žiť nebeský blažený život v spoločenstve svätých, ako ho nežiješ. Sv. Klement Alexandrijský v 2. storočí hovorí, že „človek sa stáva bohom, pretože miluje všetko to, čo miluje Boh to, čo miluješ? A práve toto je tajomstvo Pekla a jeho múk – že totiž Božia láska, Božia spása, Boží život spôsobuje zatrateným ľuďom len muky a utrpenie a oni od toho utekajú preč! Kresťanstvo sa nedá „praktizovať“ ani „dodržiavať“ o nič viac, než sa dá „praktizovať“ materstvo či „dodržiavať“ manželstvo! Kresťanom, čiže synom, dcérou Boha, bratom Krista, sa dá len byť a Boží nebeský život sa dá len žiť, celým bytím, celým srdcom, 24 hodín denne, 7 dní v týždni, ako píše aj Písmo, že „či teda jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu, lebo či žijeme, žijeme Pánovi, či umierame, umierame Pánovi“ (1 Kor 10, 31; Rim 14, 8). Aj preto svet je, aký je: choroby, prírodné živly, práca,... svet nie je Nebo. Je to výcvikový tábor. Jeho cieľom nie je, aby sme tu žili pohodlne, ale aby sme cez všetky prekážky a námahy vzrastali v láske a dokonalosti detí Boha. „Pravda, každá výchova v prítomnosti sa nezdá radostná, ale krušná; neskôr však prináša upokojujúce ovocie spravodlivosti tým, ktorých

ona vycvičila. Preto vzpružte ochabnuté ruky a podlomené kolená!“ (Hebr 12, 1n1). Nežiadajte Boha, aby vás oslobodil od skúšok a urobil váš život pohodlným. Miesto toho proste a hľadajte, ako čo najlepšie využijete podmienky, ktoré váš nebeský Otec vám na mieru pripravil k tomu, aby ste sa na nich naučili byť bohmi podľa prikazu Krista „*budte dokonatí, ako je dokonatý váš nebeský Otec*“ (Mt 5, 48)! A potom, keď budete pripravení a keď sa takto naučíte byť bohmi v simulátore tohto sveta, vesmírna loď Vzkriesenia vezme aj vaše telo a vynesie vás nahor, do Slávy Otca!

Uvažujme spolu!

- Zhrňte vlastnými slovami to, čo sme si dnes čítali! Bolo tam pre vás niečo nové, neznáme?
- Boh vám daruje nesmrteľnosť a účasť na svojej blaženosti, všemohúcnosti, všadeprítomnosti a na samom Sebe sám a bez vás. Ale na druhej strane vy sa musíte sami za seba naučiť byť, myslieť, žiť, konať, milovať ako Boh. Ako sa Vám v tomto doteraz darilo? Pracovali ste vedome na tom? Ako na to využívate podmienky, v ktorých žijete? Čo urobíte do budúcnosti?

01

Keď bol raz Jozue pred Jerichom, pozdvihol zrak a videl pred sebou stáť muža, ktorý držal v ruke vytasený meč! Jozue k nemu pristúpil a opýtal sa ho: "Patríš k nám alebo k našim nepriateľom?" I odpovedal: "Nie! Som vodca Pánovho vojska. Práve teraz som prišiel." Jozue padol tvárou na zem a poklonil sa. Potom sa ho opýtal: "Čo chce môj Pán povedať svojmu služobníkovi?" Vodca Pánovho vojska povedal Jozuemu: "Zobuj si z nôh obuv, lebo miesto, na ktorom stojíš, je sväté!" A Jozue to urobil. (Joz 5, 13-16)

Miesto, na ktorom stojíš, je sväté... Prečo je sväté? V dnešnej dobe sídlo veľvyslanectva nejakej krajiny sa považuje za jej územie a platia tam zákony tej krajiny. Zem, na ktorej stojí posol Boží, je svätá z rovnakého dôvodu: v danej chvíli sa stáva miesto fyzickej prítomnosti Boha na

zemi. Pred príchodom Krista platilo, že „*Nebesia si Pán vyhradil pre seba, ale zem dal synom človeka*“ (Ž 115, 16). Ale teraz na okamih na zem zostúpili Nebesia – v osobe anjela, „vodcu Pánovho vojska“, Michaela. Pôda, na ktorej stojí, prestáva byť na okamih súčasťou zeme a stáva sa súčasťou Neba. Na chvíľu. Zatiaľ ešte len na chvíľu. Až do príchodu Krista... a nás! Keď sme totiž boli pokrstení a vstúpil do nás Boží Ducha – sám Boh! – stali sme sa svätými. Ako hovorí Apoštol, „*neviete, že ste Boží chrám a že vo vás prebýva Boží Duch? ... Boží chrám je svätý - a ním ste vy*“ (1 Kor 3, 16). Sme svätí nie preto, že sme dokonalí, ale preto, že patríme Bohu a stali sme sa súčasťou Jeho Kráľovstva. „*Neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nepatríte sebe? Draho ste boli kúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele*“ (1 Kor 6, 19-20), vysvetľuje Pavol. Stali sme sa kúskom Neba na zemi, veľvyslanectvom, vyslancami Boha na zemi, Jeho reprezentantmi. Tak hovorí Ježiš o nás, že „*vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrši sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.*“ (Mt 5, 14-16). Ak toto vieme, aké strašné je uvedomiť si, čo to potom znamená, ak zneuctíme tento svätý chrám, ktorým sme a znesväťíme Božie Kráľovstvo, keď kvôli nášmu vystupovaniu, správaniu, chovaniu „*pre vás sa pohania rúhajú Božiemu menu*“ (Rim 2, 24)! Ježiš vážne hovorí, že síce „*nie je možné, aby neprišli pohoršenia, ale beda tomu, skrze koho prichádzajú!* Tomu by bolo lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora.“ (Lk 17, 1-2). Rovnako varuje Apoštol, že „*kto by teda Boží chrám zničil, toho Boh zničí. Lebo Boží chrám je svätý - a ním ste vy*“ (1 Kor 3, 17). „*Nemýľte sa: Boh sa vysmievať nedá. Čo človek zaseje, to bude aj žať*“

(Gal 6, 7)! Z komiksu o Spidermanovi pochádza legendárna veta: Veľká sila, veľká zodpovednosť. My môžeme povedať podobne: Veľké vyvolenie, veľká zodpovednosť! Uvažujme dnes o tom!

02

Jericho zatvorilo brány a bolo uzavreté pred Izraelovými synmi. Nik nemohol ani vyjsť, ani vojsť. Tu Pán povedal Jozuem: "Hľa, do tvojich rúk som dal Jericho, aj jeho kráľa s udatnými mužmi! Všetci bojovníci tiahnite okolo mesta! Jeden raz obídete mesto. Tak to urobíš po šesť dní. Siedmi kňazi nech nesú pred archou sedem trúb. Na siedmy deň obídete mesto sedemkrát a kňazi nech trúbia (na trúbach)! Až zaznie znamenie rohu a začujete hlas trúby, všetok ľud nech zakričí mohutným hlasom, mestské múry sa zosunú a ľud vnikne dovnútra, každý z toho miesta, kde je." Nunov syn Jozue zvolal kňazov a povedal im: "Neste archu zmluvy a siedmi kňazi nech nesú sedem trúb pred Pánovou archou!" A ľudu povedal: "Chodte a obďte mesto! Bojovníci nech idú pred Pánovou archou!" Keď Jozue dal ľudu tento rozkaz, vyšli siedmi kňazi, ktorí niesli sedem trúb pred Pánom, a trúbili. Archa Pánovej zmluvy išla za nimi. Bojovníci tiahli pred kňazmi, ktorí trúbili, a ostatný ľud išiel za archou za stáleho hlaholu trúb. Ľudu Jozue nariadil: "Nerobte krik, nech nepočuť váš hlas a z vašich úst nech nevyjde ani jedno slovo až do dňa, kedy vám zavelím: "Kričte!" Potom zakričíte!" Tak Pánova archa obchádzala mesto. Obišli raz, potom sa vrátili do tábora a cez noc zostali v tábore. Jozue vstal včasráno, kňazi niesli Pánovu archu a siedmi kňazi, ktorí niesli sedem trúb, kráčali pred Pánovou archou a ustavične trúbili. Bojovníci tiahli pred nimi a ostatný ľud išiel za Pánovou archou za stáleho hlaholu trúb. Aj na druhý deň obišli raz mesto; potom sa vrátili do tábora. Tak to robili šesť dní. (Joz 6, 1-14)

Mohol Boh vydať Jericho do rúk Izraela aj bez tohto „divadielka“? Mohol. Urobil to? Nie. Prečo ale všetko to predstavenie, trúby, pochodovanie

– možno dokonca za posmešného pokrikovania Jerišanov, ktorí sa bavili na tom, že Izraeliti chcú trúbením zbúrať mohutné múry ich mesta? Ešte za Mojžiša na púšti Boh pri jednej príležitosti povedal o ľuďoch, „tým ho vyskúšam, či sa bude správať podľa môjho zákona, alebo nie“ (Ex 16, 4). Pôsty, denná modlitba, dokonca účasť na liturgii, to všetko nám môže niekedy pripadať ako prázdne, únavné – a my si povieme, že dnes nie, dnes to vynecháme alebo si to aspoň zľahčíme, „lebo nám to nič nedáva“ a „sme už príliš unavení“ ... V takej chvíli si pripomeňme, že tieto veci tu nie sú primárne na naše obšťastňovanie, ale ešte viac sú vyjadrením našej lásky a vernosti, aby cez ne „nás Boh vyskúšal, že nám možno zveriť evanjelium“ (1 Sol 2, 4). Lebo „kto je verný v najmenšom, je verný aj

vo veľkom, a kto je nepoctivý v malom, je nepoctivý aj vo veľkom“ (Lk 16, 10). Ako by sme mohli dúfať a veriť, že keď príde onen čas a „brat vydá na smrť brata a otec dieťa. Deti povstanú proti rodičom a pripravia ich o život. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno“ (Mt 10, 21-22), že vtedy „vytrváme do konca a budeme spasení“ (porov. Mt 10, 22), keď teraz kapitulujeme ako malé a rozmazané deti kedykoľvek nás len trochu ofúkne únava, nechutť alebo sa nám zdá, že nám to práve „nič nedáva“ alebo len málo? Učme sa na maličkostiach byť verní v láske a viere – a nie ako tí, o ktorých hovorí Ježiš, že „sú chvíľkovi. Keď potom nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie, hneď odpadnú“ (Mk 4, 17)!

	Čičava	Komárany	Merník
Po 23.2.	Svätý hieromučeník Polykarp, smyrniansky biskup		
		18.00 LVPD +Milán (r.Boháčová)	
Ut 24.2.	Prvé a druhé nájdenie hlavy proroka, predchodcu a křtiteľa Jána		
	16.30 Parastas s hramotami	18.00 LVPD *ZBP Anna (r.Janová)	
St 25.2.	Svätý otec Taras, konštantínopolský arcibiskup		Zdržanlivosť od mäsa
	18.00 LVPD +Anna (r.Ragancíková)		
Št 26.2.	Svätý Porfýrios, gazský biskup		
	18.00 LVPD +Mária, Bartolomej (r.Janočková)		16.30 Parastas s hramotami
Pi 27.2.	Prepodobný otec a vyznávač Prokop Dekapolita		Zdržanlivosť od mäsa
	18.00 LVPD +Marta, Andrej (r.Tkáčová)		
So 28.2.	Druhá pôstna sobota – druhá zádušná		
		18.00 Zádušná liturgia	
Ne 1.3.	Druhá pôstna nedela Prepodobná mučenica Eudokia		Zbierka na opravu chrámu
	9.15 *ZBP Viktor, Zuzana (r.Nemčíková)	11.00 *ZBP Branĸo a Samuel (r.Dudášová)	7.30* za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete